

ČASOVÉ NEBEZPEČNÍ

CECIL duCILLE

(Hudson, New York, září 1977)

Halelujah. Ano, kážu již téměř 30 let a viděl jsem mnohé... Je to jedna z nepodivnějších věcí v mé službě. Viděl jsem mnohé, kteří se vyučili kázání, naučili se chodit po cestách Ducha svatého a pak odpadli od víry. Víte, co se stalo, když padli? Byli ve své službě povýšeni. Čím hlouběji padli, tím výše se dostali, až na sám vrchol velkých církevních organizací, k nimž jsme v té době patřili. Tehdy jsme věřili, že děláme správná rozhodnutí, když se připojujeme k našim bratřím. Koneckonců: „Kdo jste jen tak sami za sebe, proč nepřijdete a nepřidáte se k nám? Nejsme snad všichni bratři? Nemluvíme všichni v jazycích?“ A tak jsem šel a bláznivě se přidal k té organizaci. Tehdy jsem to uviděl. Lidi, kteří se dostali do čela organizace, stali se biskupy a vůdci. Teď prosím vás nemluví o tom, že se to týká každého vedoucího, mluvím jen o konkrétních případech, kterých jsem byl svědkem. Tito lidé byli ti nejzkaženější ze všech a stali se vůdci velké církve.

Byl jsem zděšený z toho, jak tam sedím a slyším toho člověka kázat. Jednoho dne za mnou přišli někteří naši bratři, kteří věří slovu poslední doby, jsou vysoko v Duchu, mají velké rozpoznání a chodí na vyšší rovině než průměrný křesťan, který přijal Ducha svatého. Přišli za mnou poté, co ten člověk kázal, a řekli: „Tenhle člověk káže to nejlepší, co jsem kdy slyšel.“ Já ho znal. Nic jsem neřekl. Oni se svým rozpoznáním cítili takovou moc, takové pozdvižení v duších, že dokázali říct: „Tenhle muž je největší.“

Taky jsem byl docela zmatený, a tak jsem se na onoho muže ptal Boha. Slyšíte? Když jsem se Boha doptával, uviděl jsem vizi. Byl jsem ve velikém sále, jako je tento, ale dlaždice na podlaze sálu měly mnoho barev, mnoho, mnoho barev na dlaždičkách. Vstoupil jsem do toho velkého sálu a uviděl jsem tam hlavu onoho muže, která byla hlavou hada. Když jsem se nadšeně díval na podlahu, rozpoznal jsem, že se tělo hada táhne od jednoho konce sálu k druhému, jen na sebe vzalo každičkou

barvu dlaždic na podlaze. Byl to pro mě div. Jakýkoliv nepatrný odstín či linka, linky jednotlivých spár na styku dlaždic, to vše bylo po celém těle velkého hada, jen hlava byla hlavou onoho člověka.

Dříve totiž býval tento muž mým přítelem. Došel jsem až k němu a v té vizi se ho zeptal: „Jak jsi to dokázal? To je neuvěřitelný výkon. Nikdy dřív jsem nic podobného neviděl.“ Usmál se a řekl: „Sytím se liliemi, tak jsem to dokázal. Sytím se liliemi.“ Tím ta vize skončila. Řekl jsem: „Můj Pane, jaký má tohle výklad?“

Pak jsem si začal uvědomovat, že mluvil o tom, že se sytí pravdou, slovem Božím. Jen tak byl schopen takhle úžasně klamat. To bylo tím tajemstvím. Bůh říká, že:

„...odvrátí se někteří od víry, poslouchající duchů bludných a učení d'ábelských, v pokrytství lež mluvících, a cejchované majících svědomí své, zbraňujících ženiti se, prikazujících zdržovati se od pokrmů, kteréž Bůh stvořil k užívání s díkčiněním věřícím a těm, jenž poznali pravdu.“ (1Tim 4,1–3)

Bratří, Bible nebyla napsána pro hříšníky, je napsána o církvi. Situace, o níž tady Bůh mluví, není jen stavem světa, ale také stavem církve. Nalistujte si ve svých Biblích 2. Timoteovu, 3. kapitolu.

„Toto pak věz, že v posledních dnech...“ (2Tim 3,1)

Nyní Pán specifikuje dny, v nichž se to stane – v posledních dnech. Víte, bratří, že jsme v posledních dnech? Jste si tím jisti? Jsme v posledních z posledních dní, to vám říkám. Před mnoha lety byli někteří lidé v posledních dnech, upřímně si to mysleli, proto jsme my lidem těch posledních z posledních dní.

„...že v posledních dnech nastanou časové nebezpeční.“

S vaším dovolením přidám dvě slova: v církvi.

„...nastanou časové nebezpeční (v církvi). Nebo nastanou lidé (z církve) sami sebe milující, peníze milující, (budou) chlubní, (budou) pyšní, (budou) zlolejší, (budou) rodičů neposlušní, (budou) nevděční, (budou) bezbožní (v církvi).“ (2Tim 3,1–2)

Dnes ráno bratr Stacy popsal některé z věcí, které přetrvávají v církvi. Jen je zlehka připomenou, abyste věděli, že mám jasnou představu o tom, co se děje. Jsou církve, které jsou „homosexuální“, a to letniční či

charismatické. Do jedné z nich jsem byl pozván, abych kázal. Když jsem pastorovi odepisoval, abych mu oznámil, že se mnou přijede moje žena, odpověděl: „Nemusí se bát přijet.“ Byl to člověk, kterého jsem poměrně dobře znal, i jeho byznys. To, co zmiňuji, se týká všech hlavních náboženských směrů. Nevím, jestli jste presbyteriáni, metodisté či katolíci nebo baptisté nebo cokoliv jiného. V každé velké denominaci je určitá homosexuální sekce. Chystají nyní homosexuální církve a ustanovují homosexuální služebnosti, aby spravovaly tyto církve, ať mužské, nebo ženské. Tyto církve vyvíjely nátlak na vládu, aby protlačila zákony umožňující sňatek dvou osob stejného pohlaví.

Jednoho dne, když jsem byl v Detroitu, tam jistý reverend oddal dva muže. Před mnoha lety byl takovýto zákon schválen v Anglii. Anglikánská církev tak oddává muže s muži. V Anglii je to uzákoněné. Je to hanebný obrázek, není to něco, co by pozvedalo našeho ducha, takže půjdu dál. Nejde však jen o toto. Zním církev, kde jsou služebníky čarodějové. Slyšíte?

Požádali jsme jednoho člověka, kterého jsme znali jako bratra z Kalifornie, aby přijel k nám do církve kázat. Nežádal jsem ho já, ale říkám my, protože jej pozvali bratři. Přijel, kázal a pak řekl, že by nám chtěl představit jednu sestru, která mu dělá sekretářku, protože v moci slouží lidem a přivádí je do mysli Kristovy. Ta žena byla čarodějnice, vycvičená jako médium ve škole v Los Angeles, schopná přivést lidi pod moc d'ábla a předat jim duchovní průvodce.

Viděl už někdo z vás seanci? Taková seance proběhla přímo v těle Kristově. Ta žena přijela a zaslepila bratři. Ve svém zaslepení jí dopustili sloužit lidem. Všechny uvedla do spánku. Ve spánku přijali vizi a každý obdržel duchovního průvodce. Na to, aby to přežili, museli doslova utíkat o život. Stalo se to v církvi. Co bychom měli správně dělat? Ani neříkám pokud, spíše když k vám přijdou ve jménu Páně a mluví věci, o kterých jsme právě mluvili. Když vás požádají, abyste je nechali kázat, co uděláte? Tím chci říct – přišly nebezpečné časy. Pavel předpovídal, že přijdou. Já s dovolením měním trochu Písmo a říkám, že nebezpečné časy přišly.

Pavel ve 3. verši pokračuje a říká, že tito lidé nebudou mít přirozenou náklonnost. Víte, co je přirozená náklonnost? Manžel miluje manželku,

děti milují své rodiče, poslouchají své rodiče, to je přirozená náklonnost. Budou tvrdohlaví ...

„...nelítostiví, smluv nezdrželiví, utrhači, nestřední, plaší, kterýmž nic dobrého milo není, zrádci, přívážčiví, nadutí, rozkoší milovníci více nežli Boha, mající způsob pobožnosti, ale moci její zapírajíce, (následuje instrukce Bible pro vás) a od takových se odvracuj. (2Tim 3,3–5)

Amen. Než půjdeme dál, chtěl bych, abyste si otočili do Efezským 4,11:

„A onť (Bůh) jest dal některé zajisté apoštoly, některé pak proroky, jiné evangelisty, jiné pastýře a učitele, ...“

Bůh ustanovil na zemi pět různých služeb. Pokud to budete mít na paměti, když otočíme z Efezským 4 zpět do 2. Korintským 11, uvidíte to ve verši 15:

„Protož neníť to tak veliká věc, jestliže i služebníci jeho proměňují se, aby se zdáli býti služebníci spravedlnosti, ...“

Máme tedy pětinasobnou službu poslanou Bohem, ustanovenou Bohem, určenou Bohem, máme však také pětinasobnou služebnost poslanou ďáblem, jím ustanovenou a určenou.

Máme Boha. Z Boha vychází pět paprsků světla. Jejich záměrem je osvětit lidskou duši. Dovolte, abych je pojmenoval. Apoštol, prorok, evangelista, pastýř a učitel. Máme tedy apoštolství, prorokování, evangelizování, pastýřskou péči a vyučování – patero služeb uvolněných Bohem do církve. Tyto služby jsou schopny dovést církve na místo dokonalosti a řádu. Bůh touží po tom, aby církve do takového řádu vstoupila. Zatímco toto Bůh dělal, něco se pokazilo. Víte, duše člověka je oblastí, o niž jde. Když se namáháme, abychom dovedli duši či církve do světla, zjišťujeme, že se setkáváme ještě s jinou věcí. Setkáváme se s tělem, světem a ďáblem. Svět, tělo a ďábel slouží té samé duši. Dovolíte-li, posvítím ještě trochu dále, abych vám mohl předat obraz, který mám pro tento večer na mysli. Oblastí duše procházejí paprsky světla z nebe. Ale do duše také svítí ještě jiné paprsky. Pět paprsků temnoty slouží smrti. Písmo, které jsme právě četli, říká, že je nám slouženo něčím, co se jeví jako světlo, avšak je to temnota. A to je matoucí.

Pokusím se vám srozumitelně popsat, jak do oblasti duše přichází zmatek. Chvála Bohu. Pětinasobná služebnost pekla slouží smrti oblasti

duše, vy však netušíte, že je to smrt. Náhle je duše rozdělena na komůrky a vy se musíte rozhodnout, kde se nachází pravé světlo. Snaží se vám sloužit něco jiného. Slouží vám psychologická mysl, lidé sloužící ze své vlastní mysli. Ty věci jsou, bratří, velmi reálné. Musíme vyjevit některá naše tajemství. Víte, bratří, někdy, když nevíte, co říct, jste v pokušení říct něco, co jste se kdysi dávno dozvěděli, kdesi jste to četli. Člověk, který chodil na biblickou školu, je ve velké nevýhodě. Když ho na chvíli opustí Duch, couvne zpět ke svým vědomostem z biblické školy a odkáže vám něco tak zlehka, že si ani nevšimnete, že zrovna nevěděl, co říct. Když Duch opustí mě, začnu se okamžitě topit.

Máme zde tedy duševní prvek, mysl, a služba mysli nám s velkou mocí slouží dalšími pěti paprsky. Dokážete si představit ten střet? Tomu se říká zmatek. Křesťan je v zoufalé situaci. V této generaci potřebujete schopnost rozeznat Boha víc, než potřebovali lidé v kterékoliv předcházející. Nyní musíte vědět, kam Bůh vede, a kam nikoliv. Musíte rozpoznat, které slovo je z Boha, a které ne.

Pojďme se nejdříve zaobírat touto oblastí, oblastí mysli, a pětinasobnou služebností, která slouží ze své mysli. Často se stává, že lidé, kteří vám slouží ze své mysli, vám někdy slouží i z Ducha. Není to hanba? Vždyť nyní nejste zmateni jen tím, čím je vám slouženo, ale těmi, kdo vám slouží. Zmatení dosahuje vrcholu, když se do toho zamotá něčí osobnost. Přišla za mnou jedna sestra a říká: „To je úplně špatně. Jak se může takový Boží muž mýlit?“ Pak se vrátila k tomu, co před chvílí řekla a dodala: „Možná k němu Bůh mluví, on však hřeší, a tak nás ochuzuje, a my chudáčci pak nemáme porozumění.“

V Bohu však nejsou žádní „maličcí“. Vždyť velký Bůh je i v tom nejmenším. V služebníkovi je stejný Bůh jako v tobě. Musíš být schopen posoudit své srdce, přímo zde, když sedíš přede mnou. Tvé srdce musí posuzovat vše, co říkám. Je tohle Bůh? Srdce mi říká, že je to pravda, i když tomu nerozumím. Bůh do nás zasadil něco, co nás má ochránit.

Povšimli jsme si, že některé církve nyní začaly používat program transcendentální meditace. Onehdy na večerním shromáždění ji zmínil bratr Durfield. Nemuseli se doprošovat, aby mohli přivést hinduismus a buddhismus i ostatní ismy z Indie, které činí Indii jednou z nejchudších a nejubožejších zemí na světě. Sledujte země, které odmítly Boha, a všimněte si, kam se ubírá jejich vývoj. Rusko bývalo tak bohaté jako

Spojené státy, a dnes jsou tak chudí. Mají tolik potřeb! Pokud se neurodí obilí, ocitnou se ve velkých problémech a budou muset řešit, kolik obilí koupit. Lidé nemají uvolnění, nemají svobodu. Nemají dostatek jídla. Ve srovnání s vámi mají velmi málo. Proč? Protože odmítají Boha.

Samozřejmě mnozí řeknou: „Ale ne, ...to je nesmysl.“ Můj nesmysl je však Boží pravdou. Snažím se vám pouze, bratří, ukázat, že Indie exportovala všechny tyto věci k nám. A tak už po dlouhý čas zjišťujeme, že ty církve, které jsme byli zvyklí považovat za významné, za důležité základy našeho křesťanství (tak jsme je nazývali), vyučovaly ve svých školách předmět zvaný psychologie.

Co je psychologie? Zabývá se studiem lidské mysli, lidského chování a podobnými věcmi. Psychologové sešli z cesty. Většina osobností, které přišly se základními psychologickými teoriemi, nikdy nebyla křesťany. Ani to nikdy nepředstírali. Přesto všechny křesťanské instituce vyučují psychologii. Bratří, je to jeden z hlavních předmětů. Pokud neuděláte zkoušku z psychologie, tak prostě nedostudujete. Říkají, že služebníci musí studovat psychologii.

Víte, co jsem nedávno slyšel? Slyšel jsem, že v kongresu usilovali o schválení zákona, kde bylo uvedeno, že pokud si člověk neudělá zkoušku z psychologie na některé z univerzit, nebude mu povoleno kázat lidem. Chtějí zakázat kázat každému člověku, který nestudoval na univerzitě psychologii a nemá zkoušku.

Bůh řekl, že pokud by neukrátil čas, ani vyvolení by nebyli spaseni. Věřím, že to bude horší a horší a horší. Chvála buď Bohu. Posuneme se dál od tohoto psychologického programu a dostáváme se k něčemu, co se přihodilo i nám zde. Církev je nyní na pokraji přijetí dalšího velkého psychologického programu, nazvaného „uzdravení vzpomínek“. Nevím, proč na vás s touto věcí jdu tak tvrdě, věřím však, že to je něco, na co je třeba klást důraz. Nahrávky ze shromáždění se dostanou lidem, kteří to potřebují slyšet.

Mé vzpomínky byly uzdraveny, když jsem přišel k Ježíši a ke Golgotě. On mi řekl: „Odvrhnuji tvé hříchy od tebe tak daleko, jako je východ od západu. Ježíš Kristus odpustil VŠECHNY mé hříchy a nepravosti a řekl: „Já, Bůh, ti je více nepřipomenu.““ (Jer 31,34; Žid 8,12; Žid 10,17) Nebude-li Bůh připomínat mé hříchy, proč bych měl já? V tomto učení o uzdravování vzpomínek se říká, že musíš jít zpátky do minulosti,

vyhrabat nějaký starý hřích, který jsi páchal, musíš z něj činit pokání a přikrýt jej krví. Pak budeš svobodný od jeho důsledků. Ježíš řekl: „Zhřeší-li kdo, má obhájce u Otce, Ježíše Krista spravedlivého.“ (1Jan 2,1) Bůh říká, že nemáme hřešit, křesťané mají moc žít život bez hříchu. Pokud však někdo uklouzne a upadne do hříchu, pak má obhájce u Otce, který jen požádá Otce, a bude spravedlivý.

Nebude-li Bůh připomínat mé hříchy, proč bych měl já?

Tento program, který nazývají uzdravování vzpomínek, a mají pro to i jiná jména, je jen další program ďábla míchající psychologii a křesťanství. Tento proud jde z jiné strany. Pokud se však dotkne proudu apoštolské služby – zakalí ji. Pokud se dotkne proudu prorocké služby, zakalí ji. Pokud se dotkne proudu služby evangelisty, také ji zakalí. Pokud se dotkne proudu pastýřské služby či učitelské, zakalí ji též. Dokud nevíte, k jakému životu jste byli povoláni a co následujete, strhne vás to. Řeknu vám, jak být snadno stržen – kdykoliv neposloucháte Boha, jste bezbranní vůči falešným učením. Věděli jste to? Kdokoliv neuposlechne Boha, pak „hříchy otců navštíví třetí i čtvrté pokolení těch, kdo mne nenávidí,“ říká Bůh. (Ex 20,5) Vzpomínky nepotřebují uzdravení – jednáme s duchy, které je z vás potřeba vyhnat.

Jakmile jste spaseni, jakmile jste vysvobozeni Ježíšem, jste vysvobozeni od starého člověka.

Druhá Korintským 5,17: „...*Staré věci pominuly, aj, nové všecko učiněno jest.*“

Pojďme se podívat do Filipenským, co tam Pavel říká o uzdravení vzpomínek.

Filipenským 3,12–14: „*Ne že bych již dosáhl, aneb již dokonalým byl, ale snažně běžím, zda bych i dostihnouti mohl, načež uchvácen jsem od Krista Ježíše. Bratří, jáť nemám za to, že bych již dosáhl. Ale to jedno činím, na ty věci, kteréž jsou za mnou, zapomínaje,...*“

Přečtěme si to znovu, protože někteří lidé neslyší, co říkám:

„...*na ty věci, kteréž jsou za mnou, zapomínaje, k těm pak, kteréž jsou přede mnou, úsilně chvátaje, k cíli běžím, k odplatě svrchovaného povolání Božího v Kristu Ježíši.*“

Co máme dělat? Zapomeňme na hříchy, které jsme spáchali včera a den předtím, i předtím než jsme byli spaseni, zapomeňme je. Přikryjme je krví, zapomeňme na ně a natáhněme se dopředu.

Říkáte si: Co to tedy je, co mě honí? Co mě to honí a způsobuje, že se vracím k hříchu? Víte, co vás honí? Je to prastarý duch vašich předků, jenž vás pronásleduje a snaží se vás chytit, protože neposloucháte Boha. Písmo praví: ...do třetí a čtvrté generace těch, kdo mne nenávidí.“ Překládám slovo „nenávidí“ slovem „neposlušní“. „...těch, kteří jsou mi neposlušní.“ (Ex 20,5) Zeptáte se: „Bratře duCille, v jaké autoritě můžeš z hebrejštiny přeložit slovo „nenávidět“ slovem „neposlouchat“?”

Ježíš Kristus to řekl: „Milujete-li mne, budete poslouchat má přikázání.“ (Jan 14,15)

„Nebudete-li poslouchat má přikázání, nenávidíte mne.“ (Jan 14,24)

Vidíme, jak proti našemu dědovi pracoval rodinný duch, šel i po babičce. Ten duch, který jednal proti vašemu pradědečkovi, přichází teď skrze krevní linii. Když jste byli spaseni, jako křesťané jste jej zastavili a napomenuli, a proto se musel stáhnout. Pak si však řekl: „Zkusím se vrátit a zjistit, je-li v tom domě volno, abych se tam mohl znovu nastěhovat.“ (Mat 12,43–44) Znovu ho napomenete, zase se stáhne a časem se zase vrátí.

Když neposlechnete Boha, řekne si: Mám tě! Rozumíte? Existují rodinní duchové. Každá rodina má rodinného ducha, který se tou rodinou sytí. Teď nemluvíme o uzdravování vzpomínek, mluvíme o napomínání duchů. Ne uzdravování vzpomínek, napomínání duchů, kteří vás pronásledují a přejí si, abyste byli jako vaši předci, kteří šli před vámi. Jděte dál za Ježíšem Kristem. Jakmile začnete poslouchat Boha, začnete ty démony napomínat. Ještě se vrátím. Dám vám na to verš, abych se ujistil, že tomu rozumíte. Dám vám dva odkazy. Římanům 6,16 a Jan 7,17.

Římanům 6,16: „Zdaliž nevíte, že komuž se vydáváte za služebníky ku poslušenství, toho jste služebníci, kohož posloucháte, buďto hříchu k smrti, buďto poslušenství k spravedlnosti?“

Co je to, co nás tlačí k spravedlnosti? Poslušnost. Čím víc Boha posloucháte, tím víc Mu rozumíte. Čím víc Boha neposloucháte, tím víc vaše porozumění upadá.

Jan 7,17: „Bude-li kdo chtít vůli jeho činiti, tenť bude uměti rozeznati, jest-li to učení z Boha, čili mluvím já sám od sebe.“

„Bude-li někdo činit vůli Otce, pozná to učení, pozná, zda mluvím z Boha, nebo sám ze sebe,“ řekl Ježíš. Takže co se týče Božího slova, které přichází, a jeho jasnosti a čistoty – důvodem, proč někteří lidé nedokážou porozumět Božímu slovu, ačkoliv jej slyší každý den, i když jim jej kážete ve dne v noci, je jejich život v neposlušnosti Bohu. Poddávají se jinému duchu. Protože se poddávají jiným duchům, nedokáží porozumět Božímu slovu.

Čím víc Boha
posloucháte,
tím víc Mu
rozumíte.

Popovídejme si trochu o kazatelích, kteří káží ze své vlastní mysli. Jak můžeme zjistit, zda kazatel káže ze své vlastní mysli, nebo káže z Božího ducha? Pokud vám to nezjeví Duch, mělo by vám to zjevit Boží slovo. Je to jednoduché, vím o mnoha případech. Teď mi však přichází na mysl jen jeden. Jeden velmi silný a dobrý služebník kázal, že desky stánku se třou jedna o druhou, a tak i my se musíme jeden o druhého otírat. Něco vám povím. Před mnoha a mnoha lety jsem byl na jihu v Miami a slyšel jsem, jak tam kázali tuto doktrínu. Musíme se jeden o druhého otírat, abychom byli proměněni do podoby Krista. Ti lidé se skutečně jeden do druhého naváželi a provokovali se, aby věci vyšly najevo.

Ovšem má Bible mi říká (vaše také), že ve stánku nejsou žádné desky, které by se vzájemně třely. Deska skutečně znamená tělesnost a zlato pak znamená Boží charakter. Desky jsou pokryty zlatem, a tak nikdo nevidí samu desku, vidíte pouze zlato. Pokud by se někde mělo něco třít, pak to bude zlato o zlato. Chvála Bohu všemohoucímu. Bůh mi tak říká, že ve stánku není žádné tření desky o desku. Víte proč? Říká, že existuje středová tyč, která je upevněna v podélné ose celého stánku. Ta drží všechny desky zpříma v jedné řadě, jako vojáky v pozoru. Tato tyč, jíž říkáme apoštolská, která je dlouhá třicet loktů, je plné synovství. Třicet je číslem synovství, zralého syna. Bůh říká, že tato tyč prochází celým stánkem a pomáhá bratřím stát rovně. Žádné otírání. Na horní straně stánku máme proroka, pak evangelistu, pak pastýře a učitele. Všech pět tyčí zajišťuje, že stánek stojí zpříma. Bez otírání. Žádná deska neotírá druhou. Je to jednoduché.

Ale existují i hrozná příklady kázání z mysli. Například před mnoha lety přišel jeden bratr s novým učením. Říkal: „My služebnosti jsme muž a církev je žena. Je třeba muže a ženy, aby mohl vzniknout nový život. Takže služebnost je mužského rodu a tělo, lidé, kteří poslouchají, jsou ženského rodu. Když služebnost přináší símě života, tělo přijímá to símě a následně porodí pacholík.“

Pokud
přijímáte símě
od služebnosti,
zrodíte
služebnost.

Co je na tom špatně? Víte, co to je? V jednom malém verši v Genesis 1 Bůh řekl, že stvořil věci tak, že každé símě přinese plody podle svého druhu. Pokud přijímáte símě od služebnosti, zrodíte služebnost. Služebnost není dost dobrá, protože služebnost není dokonalá. Je mi odporné pomyslet, že bych vám sloužil, a tak byste se stali podobnými mně. Bible mi říká, že má služba má vypůsobit, že povstanete a budete jako Kristus. Pokud má služba způsobuje, že se připodobňujete mně, selhal jsem Bohu. Mělo by to být tak, že Kristus slouží Kristu, když já sloužím vám. Před mnoha mnoha lety se lidé snažili zkřížit lidské símě s opicemi. Nic tak nepodlomilo Darwinovu teorii jako fakt, že tímto křížením nedosáhli ničeho. Nic nebylo pro darwinismus větší ránou, než teorie, že člověk pochází z opice a vyvinul se evolučním procesem v člověka. Kdyby tomu tak bylo, tak by naše geny s opičími do sebe zapadaly. Ale tak tomu není.

Vidíme tak, že lidská mysl je nepřeborným zdrojem učení, která nejsou z Boha. Vraťme se do historie církve. (Teď jste někteří v nebezpečí, že vám šlápnu na palec. Varuji vás, protože chci zachránit vaše palce.) Vráťte se v čase a vidíte lidi, jak zasedají na koncilu, opravdu velkém koncilu, Nicejském. Jeden říká druhému: „Udělejme tohle a tamto...“

„Ustanovme neděli jako svatý den...“ „Vyhlasme neděli jako sabat...“

Teď budeme trochu rozumovat. Mluvíme zde o přísluhování mysli.

„Protože Ježíš vstal prvního dne týdne, učiňme neděli dnem Páně.“
„Učiňme neděli svatým sabatem...“

Dali tomu podobu zákona a zapsali to. Vydali příkaz, aby byl popraven každý, kdo poruší tento zákon. Mnoho našich bratří shořelo na hranici, protože neučili, že neděle je svatý den. Pro nás je dodržování neděle

samozřejmost, protože jsme se v tomto přestoupení narodili, pro tamty však vyhlásili zákon, že neděle musí být sabat. Bible říká, že se budou snažit změnit časy a práva. (Dan 7,25) Bůh však slíbil, že v předurčený čas zasedne soud. Navzdory tomu, že se snaží změnit časy, navzdory tomu, že se snaží změnit práva. Měníme časy. Tomuto roku říkáme 1977. Když se někoho zeptáte, co rok 1977 znamená, řekne vám, že je to 1977 let od narození Ježíše Krista. Jenže lidé měnili letopočty, a měnili a měnili tak velmi, že už ani nevíme, jaký je rok. Nikdo neví, kde se zrovna nacházíme, jaký rok skutečně je. Služba myslí člověka.

Někteří zachovávají neděli, někteří sobotu, někteří jsou však svatí v nitru a zachovávají každý den.

Tak řekli: „Změníme čas. Neděle je nyní sabatem, svatým dnem, dnem, kdy půjdeme do církve.“

Mimochodem, Bůh řekl, že od nás odňal jakékoliv uctívání dnů. V Galatském je nám řečeno, že lidé, kteří zachovávají neděli či sobotu jako svatý den či uctívají Boha podle dní a novměsíců a svátků atd., jsou odpadlíci. Můžete na to říct amen? Pokud nemůžete říct amen, měl bych vám to přečíst. Chcete, abych vám to přečetl? Slyšel jsem jedno ano, což je dostačující důvod to přečíst (stejně jsem to chtěl udělat).

Galatským 4,9–11: „Nyní pak, znajíce Boha, nýbrž poznání jsouce od Boha, kterakž se zpátkem zase obracíte k mdlým a bídným živlům, jimž opět znovu chcete sloužiti? Dnů šetříte, a měsíců, a časů, i let. Bojím se za vás, abych snad nadarmo nepracoval mezi vámi.“

Někteří zachovávají neděli, někteří sobotu, někteří jsou však svatí v nitru a zachovávají každý den. Chvála Bohu. Komu byste dali přednost?

Trochu jsme se podívali jen na počátek služby myslí a prozkoumali jsme ho. Před našima očima je celý kalendář, celý rok, nejen neděle. Vánoce jsou dalším z vynálezů lidí, kteří používali logiku a věci vykonstruovali. Řekli: Dobrá, před námi měli pohané velký svátek saturnálie... Byl to největší svátek pohanského světa, kdy pálili zelený strom, vnášeli zelené stromky do domu, zdobili je stříbrem a zlatem. Dávali jeden druhému dárky, rozsvěcovali světla různých barev a zapalovali všude

ohně. Řekli si: Vzhledem k tomu, že to je velký pohanský svátek, oslavme v týž den Ježíšovy narozeniny. A tak to také udělali.

Vidíme, že použili také Ištar, její památečný den, den uctívání Tammuze. Dokonce vám dají symbol Tammuze, malého králíčka. Playboy tuto symboliku také používá. Pro ně je symbolem plodnosti. Dají vám velikonoční vajíčka, která jsou znakem přicházejícího života bez otce a matky, vycházejícího z vejce. Je řečeno, že tato bohyně, tato velikonoční bohyně povstala z vejce. To vše vám dají a vy to přijmete. To vše je součástí služby mysli.

V této době se vše zhorší, než dojde ke zlepšení. Vše se zhoršuje a povstávají nové služby, služby, kterým jsme mohli v minulých letech důvěřovat, se ponořují do byznysu mysli a věří, že je to nové zjevení. Celá ta věc v Kansas City. Velcí propagátoři (na to bych vás chtěl upozornit) tohoto uctívání mysli, jemuž říkají uzdravení vzpomínek a nazývají to i mnoha jinými jmény. Hlavní propagátoři tohoto směru byli předními postavami charismatického hnutí v Kansas City. Mohl bych tak pokračovat celou noc ve vyprávění, jak evangelium, přetvořené lidskou myslí v něco jiného, měnilo slova v knihách, měnilo a měnilo takovým způsobem, že my dnes musíme mít zjevení Ducha svatého, abychom se udrželi v proudu světla těch, které Bůh poslal.

Vyhodili mě z letničních církví. Vyhodili mě z charismatických církví. Vyhodili mě ze skupin Hnutí poslední doby, protože jsou zmateni. Nejsou to špatní lidé. Nejsou zlí, jen přestali následovat Boha a začali následovat člověka. To jediné je třeba, abyste se začali ztrácet. Jen to jediné. Ježíš je ve vás a Ježíš je také ve mně. Mluví-li ten Ježíš, který je ve mně, k Ježíši, který je ve vás, jste zavázáni tomu naslouchat. Jste-li neposlušné děti, není možné, abyste mě slyšeli. Je to nemožné. Něco řeknu, a vy jdete a budete tvrdit, že jsem řekl něco jiného. Ve svém srdci jste poměrně poctiví, nepodvádíte, jen věříte, že jsem řekl něco jiného. Chápete, co se děje? V tom zmateném nazírání na to, co se děje, mnozí lidé ztrácejí své duše. Pán řekl, že budou činitelé zázraků, kteří povedou lidi do pekla. Řekl také, že v posledních dnech k Němu někteří přijdou a řeknou: „Copak jsme neprorokovali ve Tvém jménu?“ On však řekne: „Neznám vás. Odejděte ode mne, činitelé nepravosti.“ (Mat 7,22–23) Ano, bratří. Lidé, kteří činí zázraky, uzdravují nemocné, dělají mocné divy, o těch Bůh říká: „Odejděte ode mne, neznám vás.“

Podívejme se do Matouše 7,15. To slovo říká:

„Pilně se pak varujte falešných proroků, kteříž přicházejí k vám v rouše ovčím, ale vnitř jsou vlci hltaví.“

„Pane, jak je poznáme?“

Matouš 7,16: *„Po ovocích jejich poznáte je. Zdaliž sbírají z trní hrozny, aneb z bodláčí fíky?“*

„Podle čeho poznám jejich ovoce, když ty lidi neznám?“ „Jak poznám jejich ovoce, když je neznám osobně?“ Otevřu časopis, a hle, nádherné poselství. Oslovuje mě to, líbí se mi to, a tak si napíšu o další čísla. Přejde k nám nějaký bratr a řekne: „Jsem váš bratr v Pánu,“ já jej přijmu, on káže a nám to žehná. Neřekne vám všechno, aby vás hned napoprvé nevylekal.

Bible říká: „Znejte ty, kdož pracují mezi vámi.“ (1Tes 5,12) Je třeba, abyste měli lidi, kteří mezi vámi pracují, které znáte. Vím, jak se lidé chovají v malých společenstvích, jako je toto. Do města přijede služebník a říká: „Přicházím do Hudsonu, rád bych s vámi strávil čas na pár shromážděních. Prosím modlete se a dejte mi vědět, jestli je to v pořádku.“ Víte, co uděláte místo modlení? Chytnete telefon a vytočíte Fort Lauderdale. Nebo chytnete telefon a vytočíte San Francisco nebo Los Angeles a řeknete: „Přijíždí k nám bratr ten a ten. Co si o tom myslíte?“ „Falešný prorok, dejte si na něj pozor!“

Kdybyste se mezitím modlili, možná by vám Bůh řekl, abyste si toho bratra poslechli. Nevěříte Bohu, který je ve vás, ale myšlenkám jiného člověka, který danou osobu ani nezná. Přesně tohle se stalo mně. Proto vám to říkám. Byl jsem v jednom městě, žehnal mu, pozvedal místní církev. Bratří, tou církví byl sbor Assemblies of God. Čtrnáct dní jsme tam kázali a celé město ožilo. Ta církev byla naplněná a rostla v moci. Lidé přicházeli, byli naplňováni Duchem svatým. Vedení se o tom dozvědělo, i Fort Lauderdale se to dozvědělo, Miami se to dozvědělo a poslali zprávu: „Ten bratr je falešný prorok.“ Ten bratr, který to napsal, mě ani nezná. Ani mě neznali. Vedení zasedlo a usneslo se: „Rychle se s ním rozlučme! Ani není z naší denominace.“ Odmítáte tak Ježíše. Ježíš je ve vás. Pokud potřebujete něco vědět, musíte se sejít a modlit.

Existuje jistý způsob, jak poznat falešného proroka, a to podle jeho ducha. Falešný prorok má falešného ducha.

Jistý bratr ze sebe dělal Božího proroka, přitom kázal konečné smíření. Už jste o tom slyšeli? Konečné smíření kážou lidé, kteří říkají, že Bůh spasí každého, dokonce nakonec spasí i ďábla. Slyšeli jste už o tom? Už jste slyšeli učení, že Bůh spasí i ďábla? Ne? Tak to jsem rád. Tento muž zastával ono učení. Přišel velmi jemně. Byl tak plný lásky! „Je to prostě láska, bratře.“ „Láska je všude, sestro.“ „Láska je všude.“ Jeden bratr povstal a začal mu klást otázky, a to ho rozhněvalo. Přestal se ovládat a ukončil shromáždění. Mělo být zjevné, že ten člověk, který předstoupil před shromáždění Božího lidu a rozhněval se, nebyl poslán Bohem, oni to však nezaregistrovali. Rozbil celou tu skupinu na kusy. Falešný prorok.

Někteří z vás
povstanou
a stanou se
falešnými
proroky.

Podívejme se, než to uzavřeme, do Matouše 24,11, protože je to k tématu.

„A mnozí falešní proroci povstanou, a svedou mnohé.“

Něco vám řeknu. Vysvětlím vám, co se zde říká, tak poslouchejte. Tady je řečeno, že k povstání falešných proroků dojde v církvi. Někteří z vás povstanou a stanou se falešnými proroky. Nezasáhne vás něco, co přijde odjinud. Nejedná se zde o falešné proroky odněkud přicházející, falešní proroci povstanou ve vašem středu. Musíte být bdělí a připravení.

Mnozí falešní proroci...

Matouš 24,12–13: *„A že rozmnožena bude nepravost, ustydněť láska mnohých. Ale kdož by setrval až do konce, tent' spasen bude.“*

Podívejme se na 23. a 24. verš:

„Tehdy řekl-li by vám kdo: Aj, tutoť jest Kristus, anebo tamto, nevěřte. Nebo povstanou falešní Kristové a falešní proroci, a činiti budou divy veliké a zázraky, tak aby v blud uvedli, (by možné bylo,) také i vyvolené.“

Bratří, myslíte si, že za vámi přijde falešný Kristus a řekne: „Já jsem Kristus“? Ne, ne. To by udělal jen někdo, kdo nedělá svou práci pořádně. On ví, že byste jej napomenuli. Přijde a vyzve vás, abyste jej následovali. Přijde s vyučováním, jehož cílem je, abyste se mu poddali.

Už jste slyšeli učení o poddanosti? Ženy nesmí otevřít svá ústa, musí být poddány. Musejí se poddat, a vy bratři, vy se musíte poddat jinému bratru. Každý bratr musí mít přikrytí. Nechci přirozené přikrytí. Takové přikrytí mě jednoho dne opustí. Chci něco trvalého. Povím vám pravdu, chci duchovní přikrytí. Může-li mne tělo Kristovo přikryt duchovním přikrytím, říkám k tomu „ano a amen“. Přikryjte mne svými modlitbami. Přikryjte mne tím, že mě svěříte Ježíši. Nechci mít jako duchovní přikrytí jiného bratra. On se tak stane pánem a já jeho učedníkem. To tedy nechci, Pán to nikdy ve svém slově neřekl. Ježíš Kristus nikde ve svém slově neřekl, že si máme dělat učedníky. Ježíš řekl: „Jděte do každého města,“ ale nikdy neřekl: „Čiňte si učedníky z lidí.“ Místo toho je povzbudil, aby činili učedníky Kristu. Měli bychom lidi nasměrovat ke Kristu. Kdyby Ježíš chtěl, abych měl učedníky, proč by tedy říkal: „Každý, kdo mě nazve otcem, chybuje.“? Nesmíte mít žádné otce v duchu. Nesmíte říkat: „Otec ten a ten.“ Proč by jinak říkal, že je to špatně? Proč by jinak říkal: „Pokud řekneš ‚učiteli‘, děláš chybu.“? (Mat 23,8–9) Proč by jinak říkal: „Pokud řekneš ‚mistře‘ či ‚rabbi‘, děláš chybu.“? Nerozumíte? Bůh nám tím chce naznačit, že k takové situaci nesmí dojít. Vždyť už nemáme jiné otce, jen toho Jednoho, jímž je Bůh. Nemáme jiné mistry, ale Jednoho, jímž je Bůh. Už nemáme jiné učitele, až na Jednoho, Boha.

„Jak je tedy možné, bratře duCille, že sem přijíždíš, vyučuješ nás a říkáš nám, že Bůh je náš učitel?“

Jestli vás neučím v Božím duchu, neučí-li vás Kristus, který je ve mně, odmítněte to učení. Už nechtějte, aby vás učil člověk. Už jste ve stavu, kdy byste měli chtít, aby vás vyučoval Bůh. To jediné potřebujete k tomu, abyste byli učiněni dokonalými. Lidské učení není dobré. Mysl, která slouží člověku, není nic jiného než jednosměrná silnice vedoucí do jámy. Chvála buď Bohu.

Matouš 24,24–27: „*Nebo povstanou falešní Kristové a falešní proroci, a činiti budou divy veliké a zázraky, tak aby v blud uvedli, (by možné bylo,) také i vyvolené. Aj, předpověděl jsem vám. Protož řeknou-liť vám: Aj, na poušti jest, nevycházejte. Aj, v skryších, nevěřte. Neb jakož blesk vychází...*“

A tak dále. Chvála buď Bohu. Bůh říká, že máme v naší době problém, protože se v naší oblasti dějí všechny tyto věci a zmatky. A my

budeme muset vytrít věci a nalézt pravé služebnosti a pravý život, jenž Bůh poslal na svět, aby nás vedl do nebe.

Učte se sloužit
Kristu v lidech.
Učte se v nich
vidět Krista,
a podaří se vám
to.

Předám vám ještě jedno slovo. Je to další slovo, poslední. Víte, jak poznáte pravé proctví? Víte jak poznáte pravé Boží slovo? Je to pravé slovo a je to z Boha, pokud vás takové slovo směřuje k Ježíši, pokud oslavuje Ježíše Krista. Služebnost zapírá sama sebe a směřuje vás ke Kristu. Dábel toto nedokáže. Jedna sestra jednou řekla: „Nebudu ti naslouchat, ani radám starších či kohokoliv jiného, protože mám Ježíše.“

Máte Ježíšovu plnost? Ne, takže je něco, co nemáte, ale má to tělo Kristovo. Proto se musíte podřizovat Kristu, který je v Těle. Dokážete rozlišit mezi mnou a Kristem, který je ve mně? Učte se to. Učte se rozlišovat mezi člověkem jako osobou a Kristem jako osobou. Učte se sloužit Kristu v lidech, a ne jen jejich tělu. Učte se sloužit Kristu v nich. Učte se v nich vidět Krista, a podaří se vám to.

Mám ještě další dvě místa z Písma, musím vám je ukázat. Otočte si do Zjevení. Každé poselství totiž končí ve Zjevení. Otočte si do 12. kapitoly Zjevení, verš 14. až 17:

„Ale dána jsou ženě dvě křídla orlice veliké, aby letěla od tváři hada na poušť, na místo své, kdež by ji živili do času a časů, a do půl času.“

Nyní víte, kdo je ta žena. Žena je církev, had je ďábel. V tomto verši je hodně hutného pokrmu, dnes večer se však u toho zastavit nemůžeme, protože nám jde o něco jiného.

„I vypustil had z úst svých po ženě vodu jako řeku, aby ji řeka zachvátila.“

Poslechněte si, co se děje.

„Ale země pomohla ženě; neb otevřela země ústa svá a pozřela řeku, kterouž vypustil drak z úst svých. I rozhněval se drak na tu ženu, a šel bojovati s jinými z semene jejího, kteříž ostříhají přikázání Božích a mají svědectví Ježíše Krista.“

Co je to za obraz? Vidíme ženu, je to jako v pohádce. Žena se jen tak prochází a najednou se z díry vyplazí velký had a pohybuje se směrem k ní. Žena je vyděšená. Náhle přichází anděl a dává jí dvě křídla. Žena mávne křídly a vzlétne vzhůru. Had zuří, vypouští záplavu vody, která by ji byla smetla, ale právě byla pozdvižena do vzduchu, a tak se voda jen rozlila kolem. Ta záplava vody jen stekla na zem, země se otevřela a voda zmizela v hlubinách země. Frustrovaný had šel bojovat s jejím synem. Vydal se s ním bojovat.

Víte, čeho se tento obrázek týká? Žena je církev. Had je ďábel, a více než ďábel. Stejný obraz jsme viděli u šelmy se sedmi hlavami a deseti rohy. Je to království tohoto světa, které bylo sjednoceno ďáblem, a církevní systém, který zavrhl Boha. To vše jde po ženě, pravé a skutečné církvi, a chce ji zničit. Ďábel ale neposlal oheň, aby ji zničil – co poslal? Poslal na ni vodu. Víte, co je voda? Slova falešných učení, lží, pomluv. Kdo se o ty falešné doktríny postaral? Co je země? Tělesná církev pohltila falešné doktríny. Uvědomujete si, že bychom byli dnes večer zaplaveni zástupy všech typů lidí, kdyby neexistovaly skupiny, které kážou věci uspokojující lidskou tělesnost, a tak je udržují v jejich církevních skupinách? Zažili bychom všechny typy vyrušení. Byla shromáždění, kde mě lidé napadali, a zrušili tak celé shromáždění. Lidé se mnou chtějí bojovat. Byli by tu dnes večer všelijací lidé, kteří ve skutečnosti nechtějí Boží slovo. Přišli by jen, protože následují ostatní. Jsou uspokojeni falešnými učenými a to je udržuje v klidu. Tělesná církev a tělesní lidé spolknou jakoukoliv falešnou doktrínu. Ďábel, který je krmí, má dobrý čas a je plně zaneprázdněný. Zaměstnávají jej. Jestli se teď chcete podívat na jiný obraz, otočte si do Zjevení 16, verš 13. Tam je řečeno toto:

„A viděl jsem, ano z úst draka a z úst šelmy a z úst falešného proroka vyšli tři duchové nečistí, podobní žabám.“

Kdo je drak? Drak jsou království tohoto světa... Ano, satan, ale satan se projevuje skrze lidi. Drak, světová království, má sedm hlav a deset rohů. Víte, nikde v Bibli satan nemá sedm hlav. V Genesis měl satan jen jednu hlavu a Bible říká, že Ježíš tu hlavu rozdrtil. Pak až na konci, ve Zjevení, slyšíme, že jedna ze sedmi hlav byla potřena, raněna až k smrti. Satan má skutečně jen jednu hlavu. Jsou však mnohé jiné hlavy, které se staly na zemi příšerou, proto jim lidé předali vedení, vládu a království. To by byl drak, kdo dál?

„...z úst draka a z úst šelmy...“

Šelma představuje člověka, který vede světovou vládu.

„...a z úst falešného proroka...“

Falešný prorok je člověk, který vede falešnou církev. Nedávám vám příliš mnoho najednou? Netěší vás to, že? Radujte se a veselte se, protože když se tyto věci stanou, Bůh dá své církvi moc, tak jak slíbil. Víte, vy musíte ty věci vidět a znát je, abyste jim dokázali uniknout, to je ten důvod. Protože až odejdu, přijdou vlci hltaví a nebudou šetřit stádo. Budete se muset bránit sami.

„...z úst draka a z úst šelmy a z úst falešného proroka...“

Verš 14: *„Nebo jsou duchové d'ábelští, ještě činí divy a chodí mezi krále zemské a všeho světa, aby je shromáždili k boji, k tomu velikému dni Boha všemohoucího.“*

Přicházejí, aby vás oklamali, získali na svou stranu a svedli ke studiu Bible, které vede špatným směrem. Na tomto místě vás zanechám. Bůh tedy říká, že si musíte dát pozor na vlky, kteří přichází v ovčím rouše. Dejte si na ně pozor, poznáte je po ovoci.

Bůh vám žehnej ve jménu Ježíš.